

La qüestió és queixar-se

Un relat de: [xianema](#)

Sigui quina sigui la causa, la qüestió és queixar-se.

- Quin dia més lleig que fa avui...està plovent tot el sant dia. que vingui el bon temps ja, si us plau!!!
- Buf...Aquest estiu fa una calor insuportable!! Tan bé que estàvem fa uns mesos enrere...Mira, és que no paro de rajar, eh?!
- Quin rotllo ser petit...no et tenen mai en compte els adults. Hi ha un munt de llocs que no ens deixen entrar pel simple fet de ser massa joves. No hi ha dret!! Tinc ganes de ser major d'edat i fer el què em vingui de gust sense haver de donar explicacions a ningú! Què caram!! Serà tan genial...
- Quina pell més arrugada, cada dia em veig pitjor. Mal de caps a la feina, mal de caps a casa, que si la hipoteca, que si les obligacions, que si....mira aquests infants que feliços que són fent quatre xuts a una pilota...qui pogués tornar enrere...
- No trobo feina a enlloc...Maleïda crisi! El què donaria per anar a treballar...És tan avorrit estar a casa tot el dia. Et sents inútil sense fer res.
- Quina mandra haver d'anar a treballar!!! I a més avui som dilluns...puf!! Que arribi el cap de setmana ja, així podré descansar i passar tot el dia estirada al sofà.
- Que pesada que és la mare...sempre està preguntant!! Que si com estàs, que si ja menges bé?, que si quin dia vindràs a veure'ns?? Però quin corcó déu meu!! Que no m'atabali!! Jo faig la meva vida, ja ho hauria de saber.
- Que maca que arribava a ser la mare...i com m'estimava. Sempre es preocupava per mi i tenia un somriure apunt per regalar. Com la trobo a faltar...tant de bo hagués passat més temps amb ella....

Que incongruents que arribem a ser de vegades.

I jo, em queixo de la gent que es passa la vida queixant-se.

Una altra incongruència. Vés per on.